

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

HORIA GÂRBEA

Poeme cu înger

Editura
NEUMA

Cluj-Napoca
2018

Cuprins

visul uitat /	5
nu mai aud /	9
din somn /	12
ce-ar fi să scriu /	14
biletul /	16
o stea pe alee /	19
cîteva întrebări /	23
parfumul /	26
jocul cu cartea /	28
locomotive și îngeri /	32
invocație /	38
o lună plină /	42
două lacrimi /	44
semnele trecerii	46
un gând dimineața /	48
o zi de ploaie /	50
rondul de noapte /	52
voi fi /	53
atunci - în ianuarie /	56
la mancha /	58
escorial /	60
pădurea /	62
În așteptare /	66
În grădină /	67
Spovedanii /	73

visul uitat

în visul acesta
a rămas un înger și-atît
ca umbra unui
dirijabil peste o plajă pustie
iar lumea s-a dizolvat
și a dispărut
spre un ținut
pe care nimeni nu-l știe

în visul acesta
doar îngerul meu
și spaimile adunate
fac ei singuri o lume
pentru care mă lupt
cu gânduri risipite
și cu păcate

dar visul ciudat e făcut
doar din culori vagi
nu are cuvinte
voi muri sau mă voi trezi
cum n-aș mai fi vrut
și desigur
n-o să-l țin minte

nu mai aud

îngerul meu
nu e făcut din lumină
cînd e departe
e o oglindă strălucitoare
ca apa morților
pe drumurile verii
cînd e aproape
este rece
ca o torță sculptată
în gheață

cînd nu e cu mine
este imens și
înfricoșător m-ar strivi
dacă n-ar fi
moale ca norii
iar cînd e lîngă mine
e mic și fragil

o vietate cît
să o țin în palmă
și s-o mîngîi
pe blana catifelată

îngerul meu
nu mi-a vorbit niciodată
și nu știu de ce
poate e mut
poate că îngerii
n-au darul vorbirii
știu atît de puțin
despre ei

dar poate că îmi vorbește
și eu nu-l aud
poate îmi dă sfaturi
ori mă ceartă îngrozitor
îmi anunță pericole
pe care nu le pot ocoli
pentru că nu am
auzul potrivit pentru
vorbele sale

uneori cred
că l-am auzit cîndva
și mi-am pierdut deodată

simțul acesta
prin care glasul său
ajungea la mine
uneori cred
că l-am auzit cândva
și mi-am pierdut
memoria în care
păstram vorbele lui de argint

cred uneori
că îngerul meu
ar putea să-mi redea într-o zi
auzul pentru glasul său
dar nu vrea s-o facă

iar cel mai teamă
îmi este de secunda
când voi începe din nou
să-l aud

din somn

de ce îngerul meu
e nevăzut
de ce nu stă lângă mine
cum am să știu dacă a apărut
dacă a plecat sau
abia dacă vine

aș vrea să știu dacă
a făcut întâmplarea
să fie aici chiar acum
și să-i simt răsuflarea

măcar boarea lui de parfum
să tremure puțin
flacăra lumînării
să se miște perdeaua
ca din senin
să se tulbure culorile înserării

un semn de neliniște
oricît de mic
să dea în colivie canarul
să iasă un abur ca din nimic
neatins de nimeni
să se miște paharul

știu că e aici și cînd dorm
dar nici măcar în vis nu se-arată
îi văd totuși bine aripa rece
și îi simt privirea catifelată

cum de le simt mereu
fără nicio dovadă
și cînd trei sferturi din ce sînt eu
nu crede-n el și nu vrea să creadă

lumînare pahar neclintite rămîn
nici un pas nu atinge podeaua
doarme canarul iar eu tot amîn
să văd ce ascunde perdeaua